

כול' היום ואם ח"ו עשה להפך הנה אחר פעירותיו הגולג' בדונו' וצלונו וצ"ח שאינו מדבר צנועים וצנועים :
 (א) עיין בשער הגלגולים הקדמו' כ"ד' כ"ב ע"א באורך וצ"ח הנולות פ' עקב מד' ווי' ע"ב פד' ד' ונ"ט ע"א ובשער הפסקים בלקוטים פרשת וישלח ד' ו"ד ע"א ושם ד' ק"ו קו' ע"ד באורך) והנה כשהאדם אוכל צמר אפשר ששם ונגולגל חיזה נפש אדם וישתאל ולכן ציוס התענית לריך שיכין כנז"ל לחקן ונה שאכל ר"ל להעלות כל החלקים שנכנסו בו צעת שאכל הצמר אם נשואה אם רוח אם נפש (ד) דע"ה נדבר באוהם צ"א שלא תיקמו באכילתם כנז"ל צט' טעמי הנולות פ' עקב כגון ע"ה שאכור בצצר או אוהם לחקן הנוכחה להם ע"פ מועשיהם ותורחם אפילו הצצר שתיקמו צנקל ולא תיקמו' כדא"י תחם אצל המחקקי' באכילת' א"ל לכל זה ה' דבר אחר הנה ציוס שהאדם אוכל אז האלמנטוואל ונקי' הנואכל ומעלהו אל הכבד והכבד אל הלז והלז לנוח אצל ציו' התענית הוא דוונה לזורה עליונה כי הוא מורידונו הנווח אל הלז וזון הלז לכבד וננוו שנה' צוהר צט' פקודי כי כשהגיעו הדברים הרחוקי' צחכמה עילאה הנק' ומחשבה ציורה ולקחה אוכל וזקה הפסקות לחוץ כך ציוס התענית צמח ומחשבה האד' הנוחמה דחה הקליפות לחוץ דבר אחר ציוס התענית נצטר לבו וכחו של האד' ועי"כ נדללים מונוו הקליפות בדעיון המטה שאין הקשה והצנן שהם קליפותיה מוצלות מוונה אל ע"י הדיק' וכן ע"י התענית והסיגופ' והמלקיות ידלו מונווכל הקליפו' וישצר כח הילה"ר והאור שהוא ילה"ט נדלל מן החשך שהוא הילה"ר ואז הילה"ט וכוחותיו יולא' ונשעצוד הילה"ר וכוחותיו כנוש"ה לאמר לאסורי' לאו וגו' אור חיים נלע"ד צלי קספ' אין זה מוורי ז"ל : ג' צענין התענית אין לעצב תיקון אחד צחצוהו אלל כל תיקון ותיקון יהי כפרד ומצירו הושלל צה אם היו צידו לעשות צ' תיקונים של שתי עצירות כל תיקון מן מ' יום לא יאמר אעשה ג"ם צ' ימים רלופים שהם לחצונו ג"ם כ"ז שונספר' מ"א יום לפי שמהעצבי' יחד צ' התקו' צב' ימים האולעיי' אונס יהענה תחילה צ' ימים רלופים והרי יש צידו כ"ז יום ואח"כ יהענה י"ג העניות ציוני' צלי לילותיהם ויושלנו מ' תעניות של תיקון הכאשון ואח"כ יהענה מ' יום של תיקון הב' צפני עלונס ע"ד הכ"ז מווש ואם ילה לעשות צ' ימי' רלופי' ולילותיהם' שהם כ"ז יום תוורת ה"ג יום צלי לילותיהם וכיוכל צזה הרבות צידו כי צכלל מלתי' מנה :

ג' עוז הוא לוי שמחשבה ולבוש שק שיכבד צלילה על הארץ וישי' אשן תחת ונראשותיו ויכוין צמס ההו"ה שהיא צגי' אצן כזה יוד' הרה ואו' הרה : ג' טעם לונס שכהנו להעני' וחונישי צכל שצוב הוא נופני כי הגבור' וההוד שולעני' ציוני' אלו ותנה הם מודות הדין ולכן הנוחעני' צהם יכוין להמחיק דיני הגבור' ע"י החסד ודיני ההוד ע"י הנלל' גם יקרא צאלו הימים ומשניות ק'קדשים שהם דיני הקרננות ומחשוב כאלו הקדיצ' קרצן ציונו שצ"ה היה קיים וישמור עלמו ונלשון הרע ורכילות וכיוכל צזה וכלע"ד שהוא להכ"א הלי וחינו למוזי זלה"ה :

פונת התענית והחילה נצטר טעם למה המועני' ג' ימים רלופי' לילה ויום סס חסו' כמו ו' יום רלופי' צלתי לילותיה' : והענין הוא כי ענין ג' תעניות אלו מושכי' וסוד מלל הרלון העליון דא"א אשר יש שם הוי"ה דע"ב צולוי ארצעה יודי' אשר הם צגי' מ' ואלו הם י"ן מ' העניות אצל לפי שכל הוי"ה האלה היא צגי' צ"ב

וחנה צשלטה העניות רלופי' לילה ויום יש ע"ב שעות לכך הם חסו' כמו ו' ימי' צלי לילותיה' והנה ז"ס מ' ימים ונג' לילה שהענה מוע"ה צהר קמי צקנלה תחורה והם כנגד מ' יום דה"ת ונ' יום דמלכות ולכן היו מ' יום ונ' לילה (ד) דע"ה פי' מדה יסומלת לילה כללות מ"ה וצ"ן כו"ש ממש שהם צ' הנוארו' הגדולים ז'ן דכלל' מ" - וצ"ן דא"ק ככו' והנה אין כל העצירות שוות ואין כל התי' שוי' כו"ש לקמן צימודים כי זה צאר"א זה צז"א זה צבוק' וכעד"ז כל התיקונים וכל הנוארוה הם מ"ה וצ"ן דארוה פר' דלאוהה צחי' אצל אין צנו כח והדברים מוצנים וצזה יצא הכל על כנון (/) אצל אכמו אין צנו כח לחקן את הנולכות הנק' לילה לפי שהיא לונטה ונגלה יודות מות ככודע ולכן אין אנו ומענים רק מ' ימים לחקן את התי' צלצד ואין אנו ומעני' גם הילות שהם כנגד הנולכות והמוחעני' צ' ימים רלופי' עם לילותיה' חסו'י' כאלו התענה כ"ז יום והנוחענה יום אחד וילוו ענוו כמו יום הכסופים וע"ב חיכו חסו' כ"א הענין יום אחד צלצד ונוולל כי המוחענה שלטה ימים רלופי' עם לילותיה' הנה היום הא' נחשב לתענית אחד צלצד ובהחצור ענוו יום השני נחשב' לכ"ז שהם שני שלישי' מ' יום ובהחצור עושה יום השלישי' שהוא י"ג ימים שלישי' מ' אז נשלמים לנשפר מ' יום צלתי רלופי' ואח"כ ענין התענית הוא כי צחי' כונת האכיל' היא ונלמעלה לונטה להושיך וזון לתחתיים אצל התענית הוא עולה ונלמטה לונעלה כי הוא מועלה כח הלז ודס של האצרי' לונעלה לפיכך וליון הלז והמוח ציוס התענית כנז' פ' פינחס והנה החלצ' ודסם נק' קרצן צהעה לפיכך את החילוני' אצל ומחשבה האדם ציוס התענית נקרא קרצן האדם ועולה עד האד' שהיא הקדושה :

ג' כונת התענית הנה הוא דעיון הקרצן והענין הוא כי אעפ"י שווליוו שהאכיל' כשהאל' וכווין צה היא כונה גדולה עד וואד עכ"ז הארחה היא ותחל לעילא ועולה העשן וריח הכיחוח ונעשיה לילכה ויילכה לצריחה וכו' עד א"ס ככו' צוהר פ' פקודי וכך היא כונת האכילה של האדם שע"י אוהה הכוונה הנכו' שכווין צעת אכילתו עולה הנלח האכילה' היא ותחל לעילא מן הכבד ללז ומן הלז אל המוח שהוא העליון אשר צאדם ואונס סיוס הקרצן הוא האשר שעלה הריח הכיחוח לונעלה אז יורד שפע גדול ויעילא למה מן המוח העליון עד סוף המדריג' ואל סיוס הזה הוא דוונה ענין התענית כי ציוס חתעני' אין האכיל' עולה ונועה לונעלה רק אדרצח המוח מושלח מוון מעילא לתחל לכל האיברים מן אוהו המוון הרחמי שהוא חלקו של נוח והמוון הרחמי ההוא מוריד ומחלק ציוס התענית לכל האיברים כלם ולריך שיחכוין הנוחעני' ציוס ההענית אצל כוונה הזלח : (ד) דע"ה צ' הנוארוהם האלה דתתי' אכדי ע"כ או' דרשוני' כד דייקת לה שפיר ולכן צתחלה אציעה נא דברים הנוכונים ה"ה צתחלה צענין הגשמיים כי ע"י האכילה לוקח צתחלה הכבד וכוון הדין אל הלז ולא הלז כוון זך דוך למוח אצל ציוס האעני' הוא להפך כי לא אכל כלום א"כ לריך שהמוח יתן כח חיוני אצל הלז וזון הלז אל הכבד וזה דוונה אל הכוחי' וע"ז קאוור לעיל שהוא דוונה אל לורה עליונה וכ"ז הוא גשמיים שכל האדם אצל צכוונה האכילה שהוא הכוחיות יש צה שכי' ונעלות א' פניית ו' חילו' והוא מ"ש דרשוני' האכילה הנועלה שהוצא צהלכו' עיוה"כ דרו' כל האובל צט' שהיא אכיל' מאלו' לזון ששפע הא"ס ומחנה לקסד נכן כל שכי' ופ' זה"ס תחת הפץ ויאכלו שמתקד דלצא למחמד' דא"י שהוא ונע"ב